

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення зміни до
Закону України «Про безоплатну правову допомогу»
(щодо відтермінування набрання чинності положень пункту 6 розділу VI
«Прикінцеві та перехідні положення»)
(реєстр. № 3792 від 19 грудня 2013 року)**

Комітет з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 15 січня 2014 року (протокол № 20) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення зміни до Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (щодо відтермінування набрання чинності положень пункту 6 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення») (реєстр. № 3792 від 19 грудня 2013 року) (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Шпенюком Д.Ю.

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою відтермінування до 1 січня 2015 року набрання чинності положеннями Закону України «Про безоплатну правову допомогу», які передбачають надання безоплатної вторинної правової допомоги всім категоріям суб'єктів права на таку допомогу, з огляду на відсутність належного фінансування з державного бюджету.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

Відповідно до положень частини другої статті 3 Конституції України права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Конституція України гарантує права і свободи людини і громадянина (частина друга статті 22), які не можуть бути обмежені за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними та іншими ознаками (частина друга статті 24). Права і свободи є основним елементом правового статусу людини і

громадянина. Діставши закріплення в Конституції України, права і свободи визначають міру можливої поведінки людини і громадянина, відображають певні межі цих прав і свобод, можливість користуватися благами для задоволення своїх інтересів.

З метою забезпечення реалізації закріплених прав і свобод людини і громадянина Конституція України встановлює відповідні правові гарантії. Зокрема, в частині першій статті 59 Конституції України закріплено право кожного на правову допомогу. Право на правову допомогу – це гарантована Конституцією України можливість фізичної особи одержати юридичні (правові) послуги.

З метою імплементації положень частини першої статті 59 Основного Закону України прийнято Закон України «Про безоплатну правову допомогу», який визначає зміст права на безоплатну правову допомогу, порядок реалізації цього права, підстави та порядок надання безоплатної правової допомоги, державні гарантії щодо надання безоплатної правової допомоги.

Зважаючи на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), положення Законопроекту узгоджуються з приписами Основного Закону.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення зміни до Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (щодо відтермінування набрання чинності положень пункту 6 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення») (реєстр. № 3792 від 19 грудня 2013 року), поданий народним депутатом України Шпенюком Д.Ю., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

В.В. Писаренко